

Beslutningsforslag nr. B 63. Fremsat den 23. oktober 2001 af Hans Christian Schmidt (V), Kim Andersen (V), Helga Moos (V), Bodil Thrane (V), Jens Vibjerg (V), Jørgen Winther (V), Henriette Kjær (KF), Eva Møller (KF), Gitte Seeberg (KF), Svend Aage Fauerholdt (DF) og Aase D. Madsen (DF)

## **Forslag til folketingsbeslutning**

### **om bedre muligheder for at foretage tilbygninger og større ombygninger til eksisterende virksomheder i det åbne land**

Folketinget opfordrer regeringen til at fremsætte lovforslag om ændring af lov om planlægning, således at der skabes betydelig bedre mu-

ligheder for at foretage tilbygninger og større ombygninger til eksisterende virksomheder i det åbne land.

## Bemærkninger til forslaget

Beslutningsforslaget er en genfremsættelse. Se beslutningsforslag nr. B 131 fra folketingsåret 1996-97, Folketingstidende 1996-97, forhandlingerne s. 7179 og tillæg A s. 5413 og 5415, beslutningsforslag nr. B 82 fra folketingsåret 1998-99, Folketingstidende 1998-99, forhandlingerne s. 4087 og 7132, tillæg A s. 3882 og 3884 og tillæg B s. 835 og beslutningsforslag nr. B 56 fra folketingsåret 1999-2000, Folketingstidende 1999-2000, forhandlingerne s. 3910 og 7638, tillæg A s. 3460 og 3462 og tillæg B s. 670 samt beslutningsforslag nr. B 92 fra folketingsåret 2001-01, Folketingstidende 2000-01, forhandlingerne s. 4487 og 7708, tillæg A s. 3588 og 3590 og tillæg B s. 1046.

Som reglerne er i dag, skal erhverv som hovedprincip placeres i dertil udlagte områder i byzonen. Dette gælder dog ikke for landbrug, skovbrug og fiskeri.

§ 37 i lov om planlægning giver mulighed for, at overflødiggjorte landbrugsbygninger under visse betingelser kan anvendes til andre erhverv. Eksisterende virksomheder i det åbne land kan alene foretage til- og ombygninger med en landzonetilladelse efter § 35 i lov om planlægning. Ved ansøgninger om udvidelse af lovligt bestående virksomheder i landzonen kan der dog næppe tales om en fast praksis. Det vil sige, at Naturklagenævnet har foretaget en konkret vurdering, hver gang nævnet har fået en sådan sag forelagt. Der er også eksempler på, at de enkelte amtsråd kan have besluttet at følge en bestemt praksis.

Hensigten med beslutningsforslaget er at sørge for, at der skabes bedre muligheder for at foretage tilbygninger og større ombygninger til eksisterende virksomheder i det åbne land. Dette vil bl.a. skabe bedre muligheder for at fastholde befolkningen i landdistrikterne.

Det første eksempel opstod i forbindelse med stormen i slutningen af januar 2000. I 1999 godkendte Århus Amt, at ejeren af en ejendom nær Søften Ådal kunne renovere en bygning samt udvide bygningen med 40 m<sup>2</sup>. Ejeren af ejendommen ville anvende bygningen til maskinhall for en VVS-virksomhed. Bygningen var opført i 1972 og tidligere anvendt som snedkerværksted. Da byggeriet var i kategorien »en

væsentlig om- og tilbygning«, var det nødvendigt med amtets tilladelse. Amtet lagde bl.a. vægt på, at bygningen tidligere var blevet anvendt til snedkerværksted. Amtet mente også, at om- og tilbygningen skulle sikre, at bygningen levede op til tidens krav. Derfor gav amtet tilladelse.

Bygningens højde og bredde skulle øges. Derfor var det kun gavlene, der kunne genbruges, af det daværende murværk. Tilladelsen blev givet med en række restriktioner. Ejeren accepterede, og byggeriet gik i gang. Natten mellem den 29. og 30. januar 2000 stod kun gavlene tilbage. Det øvrige murværk var brækket ned som aftalt med amtet. Stormen var meget hård den nat. Næste dag stod det klart, at gavlene var ødelagt. Arbejdet med udbedringen blev straks sat i gang. Amtet blev hurtigt opmærksom på, at gavlene var væltet. Derfor meddelte amtet, at den tidligere tilladelse ikke kunne bruges. Byggeriet skulle nu opfattes som et nybyggeri og ikke som en omfattende renovering. Amtet påbød den 14. februar 2000 standsning af byggeriet og varslede påbud om fjernelse af det påbegyndte byggeri.

Efterfølgende blev der afholdt en række møder. Men den 4. juli 2000 gav amtet afslag på genopførelse af erhvervsbygningen. Det kunne ejeren ikke forstå. Han mente, at forudsætningerne for tilladelsen fortsat blev overholdt. Bygningerne blev fortsat bragt i overensstemmelse med tidens krav. De blev ikke udvidet i forhold til det ansøgte. De fik ikke en anden fremtoning. Anvendelsen blev ikke ændret, og omfanget af færdsel til ejendommen blev ikke påvirket. Men det hjalp ikke. Derfor ankede ejeren afgørelsen til Naturklagenævnet og anførte det urimelige i, at en storm skulle få så stor betydning for en tilladelse, der allerede var givet. Naturklagenævnet gav ejeren af ejendommen medhold. Dermed blev amtets afslag ændret til en tilladelse. Ejeren fik medhold i sagen, men amtet formåede at forlænge varigheden af byggeriet med 4 måneder. Maskinhallen blev opført. (Naturklagenævnet, j.nr. 97-31/700-0337).

Selv om ejeren til sidst fik tilladelse til at opføre maskinhallen, kan det ikke være meningen, at man

skal igennem hele dette bureaukrati. Det er bl.a. derfor, der er behov for at få vedtaget dette beslutningsforslag så hurtigt som muligt.

Som et andet konkret eksempel kan nævnes en mand, der fra en 40 m<sup>2</sup> stor garage på sin ejendom drev en enkeltmandsvirksomhed med opførelse af malkeanlæg og gårdkøletanke samt reparation heraf. Garagen blev også benyttet til opmagasinering af reservedele. Omkring ejendommens bebyggelse var der opstillet køletanke, ligesom firmabilen også stod udendørs. Manden ønskede nu at opføre en 250-300 m<sup>2</sup> stor lagerhal på et 999 m<sup>2</sup> stort areal af naboejendommen, der samtidig skulle udstykkes og overføres til hans ejendom. Lagerhallen skulle bruges til opbevaring af reservedele til malkeanlæg og køletanke samt garage for bilen. Reparationerne skulle stadig foregå fra garagen. For manden var det vigtigt, at virksomheden foregik fra ejendommen og ikke fra byen, der lå 7 km fra ejendommen. Hvis han ikke kunne få tilladelse til at foretage en tilbygning, var alternativet at søge om at få tilladelse til at opføre en lagerhal i byzonen. Manden blev ofte akut kaldt ud til landmænd, hvis malkeanlæg var gået i stykker. Det var derfor nødvendigt at have firmabilen og reservedelene ved bopælen. I denne sag gav kommunen tilladelse, men amtet gav afslag, og derved blev det (Naturklagenævnet, j.nr. 31/500-0082).

Som et tredje eksempel kan nævnes en mand, der søgte om tilladelse til at opføre en 1.000 m<sup>2</sup> montagehal i forbindelse med et eksisterende smede- og maskinværksted, som var indrettet i overflødiggjorte landbrugsbygninger. Der var tale om en solid og driftig virksomhed, som først og fremmest arbejdede med reparation og fremstilling af maskiner til gyllebehandling. Det betød, at der ofte var en stærk lugt af gylle, som ikke generer folk på landet. Når en gyllevogn var til reparation, var der altid en gyllerest i vognen. Den blev fordelt på smedens egen mark, hvor den kun gjorde gavn. I byområder kunne den kun skade. Virksomheden var beliggende i et landbrugsområde, hvor en stor del af kunderne fandtes, og ved en udvidelse af virksomheden bidrog man ligeledes til en styrkelse af lokalområdet. På grund af manglende klarhed i lovgivningen tog det 7 år for smeden at få sin tilladelse (Naturklagenævnet, j.nr. 31/800-0160).

Et fjerde eksempel handler om tilladelse til at opføre en 345 m<sup>2</sup> lagerhal ved en tømrervirksomhed, som var indrettet i en tidligere driftsbygning på en landbrugsejendom. Også her var der tale om en driftig virksomhed i vækst, som i løbet af dens levetid på

seks år havde udvidet omsætningen, så der ved sagens ansøgningstidspunkt var syv ansatte i firmaet. Virksomheden opererede udelukkende i lokalområdet, inden for en radius af 10 km fra værkstedet, og ca. 90 pct. af arbejdet foregik mindre end 5 km derfra. Ansøgeren anførte, at der derfor var behov for et lager ved værkstedet, så transport til de nærliggende købstæder kunne undgås. Ansøgeren anførte tillige, at han ville opleve en stærk nedgang i ordrebeholdningen, hvis han skulle flytte. Kommunen meddelte tilladelse til at opføre lagerhallen, men amtet afviste ansøgningen med henvisning til de vedtagne retningslinjer for udbygning af erhvervsvirksomheder i landzonen, hvorefter der normalt højst meddeles landzonetilladelse til opførelse af 250 m<sup>2</sup> erhvervsbygninger i tilknytning til eksisterende bygninger, og at der i denne sag i øvrigt ikke var forhold, der gjorde, at man kunne afvige fra retningslinjerne. Sagen ankedes til Naturklagenævnet. Her anførte kommunen til støtte for sagen, at amtet ikke havde foretaget en konkret vurdering, som er gældende praksis. Det gjorde kommunen med henvisning til, at amtet ikke havde argumenteret for, at lagerhallen var i strid med hensynet til landskab, trafik eller miljø. Således var afslaget – ifølge kommunen – alene givet med henvisning til lagerhallens størrelse. I sin behandling af sagen var Naturklagenævnet enig i kommunens opfattelse og meddelte tilladelse til at opføre lagerhallen. (Naturklagenævnet, j.nr. 97-31/500-0034).

Eksemplerne viser, at det er nødvendigt med bedre muligheder for at foretage tilbygninger og større ombygninger til eksisterende virksomheder i det åbne land. Derfor skal planloven i sin udformning tage større hensyn til små erhvervsvirksomheders ret til/muligheder for at udvide deres produktion. Det er endvidere klart utilfredsstillende, at loven i sin nuværende form kan forsinke erhvervsvirksomheder i op til syv år i at udvide en produktion. Loven skal udformes således, at den ikke forhindrer mindre erhvervsvirksomheder i at udvide, når produktionen kræver det.

Forslagsstillerne ønsker med beslutningsforslaget ikke at give alle virksomheder i det åbne land fri mulighed for at foretage til- og ombygninger. Det er alene hensigten at sikre, at iværksættere og mindre virksomheder ikke tvinges til at bremse produktionen eller lukke, når der kommer lidt medvind. Når virksomheder skal udvide med mange tusinde kvadrater, skal det normalt være i et industriområde, udvidelsen skal foregå.

### *Skriftlig fremsættelse*

**Hans Christian Schmidt (V):**

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

*Forslag til folketingsbeslutning om bedre muligheder for at foretage tilbygninger og større ombygninger til eksisterende virksomheder i det åbne land.*

(Beslutningsforslag nr. B 63).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.